4-25074522-12-5r-27052025
Dosarul nr.5r-3066/2025

D E C I Z I E
În numele Legii

03 decembrie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Vasilisa Muntean
Grefier Bantuș Emilia

examinând în ședință publică în ordine de recurs contestația cet. Popa Igor împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, adoptată în temeiul art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM,

a c o n s t a t a t:

La data de 06.05.2025 agentul constatator al INSP, inspector superior Grigoraș Cristian a întocmit decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator cu nr.DCA01 639482 în baza art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM, pentru faptul că la data de 06.05.2025, la orele 19:08 min., Popa Igor a staționat automobilul de model "*****" cu n/î ***** în *****, *****, pe un drum public cu o lățime mai mică de 6 m, astfel încălcând pct.70 lit.b) al Regulamentului Circulației Rutiere.

Prin decizia agentului constatator emisă în baza art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM, contravenientului Popa Igor i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 1,50 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 75 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare emisă de agentul constatator nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, în temeiul art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM, la data de 20.05.2025 contravenientul Popa Igor a depus recurs, solicitând anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, adoptată în temeiul art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

În motivarea recursului a menționat că nu este de acord cu decizia de sancționare, întrucât aceasta este întocmită tendențios, arbitrar și neîntemeiat, iar fapta imputată nu corespunde realității.

Menționează că la data de 06.05.2025 - zi de marți, aproximativ orele 18:00 min., cu automobilul de model "*****" cu n/î ***** a ajuns la domiciliu pe adresa *****, ***** 16/1, unde a oprit în mod regulamentar, ca de obicei, precum și toți vecinii din preajmă, pe parcursul a ultimilor 20 de ani în stradă pe partea dreaptă a părții carosabile pe partea gospodăriei sale, adiacent (paralel) aproape de gard, fără a crea careva impedimente pentru deplasarea mijloacelor de transport pe a doua bandă, la fel nu a blocat intrarea în alte curți din preajmă lăsând, ca de obicei, loc de manevră pentru automobilele vecinilor, a intrat în ograda casei. Din motiv că a pornit un proces de reparație în casă, era implicat în descărcarea unor materiale de construcție și cu niște măsurări în interior, respectiv la acel moment a lăsat mașina la locul oprit, întrucât era în imposibilitate pentru a parca în interiorul curții, deoarece curtea era ocupată pentru depozitarea

materialelor de construcție folosite la reparație și stocarea deșeurilor de construcție.

Inopinat, la adresa enunțată s-a apropiat agentul de patrulare și a invocat că a săvârșit o contravenție pe motiv că oprirea în acel loc este interzisă, respectiv i-a solicitat actele pentru verificare și i-a întocmit proces-verbal cu privire la contravenție, însă fără a explica ce prevederi sau care indicator rutier prevăzute de Regulamentul circulației rutiere a fost încălcat, prin ce se dovedește vinovăția, precum și fără aducerea la cunoștință a drepturilor și obligațiilor lor prevăzute la art.384 și 387, de care dispune în cadrul procesului contravențional inițiat.

Deși și-a expus dezacordul cu cele invocate, sub convingerea agentului de patrulare că în cazul în care va refuza să semneze, va fi necesar să facă o altă procedură și care va fi de durată și sancțiunea va fi mai mare, respectiv fiind bulversat de situația dată și având în vedere că era murdar și implicat în niște măsurări legate de procesul de reparație desfășurată în casă, în grabă și fără a realiza și conștientiza la acel moment consecințele juridice viitoare, voința sa de recunoaștere a faptei fiind influențată de agentul constatator, a acceptat semnarea deciziei.

Astfel, ține să menționeze că fapta imputată nu corespunde realității, mai mult ca atât, la rugămintea personală de a-i prezenta care este fapta contravențională imputată și prin ce se dovedește vinovăția, agentul constatator doar a explicat că staționarea pe drumurile publice cu o lățime mai mică de 6 m este interzisă, menționând că este suficientă simpla lui constatare, însă fără a efectua careva măsurări ale drumului/carosabilului cu mijloace sau instrumente din dotare, "la ochi" a stabilit lățimea drumului.

Mai mult, în decizia adoptată la pct.5 "*locul săvârșirii*" este indicat: *"Chișinău (Codru), pe strada Cobzarilor str-la, casa 9",* deși mașina staționa la *Chișinău (Codru), pe strada Cobzarilor str-la 9, casa 16,* fapt care se vede clar din imaginile foto la fața locului. Astfel, reiterează că mașina nu a fost parcată la acel moment la adresa Chișinău (Codru), pe strada Cobzarilor str-la, casa 9 și niciodată nu a parcat la adresa respectivă.

Ulterior, deja după o analiză minuțioasă a deciziei prezentate, a stabilit că agentul constatator a încadrat pretinsa contravenție săvârșită ca fiind staționarea în locuri interzise și aplicată sancțiunea conform art.238 alin.(1) Cod Contravențional.

Consideră că agentul constatator nu a elucidat toate circumstanțele pretinsei contravenții, or acesta nu a stabilit cu certitudine dacă fapta constituie o contravenție, iar în lipsa unei dovezi pertinente cu privire la săvârșirea contravenției de staționare interzisă, de către agentul constatator urmează să se prezinte dovada că pretinsa contravenție este săvârșită de persoana în privința căreia acesta este întocmit. Un careva acord privind recunoașterea faptei imputate nu a semnat, dar nici nu a solicitat de a fi examinată cauza în procedură simplificată.

Consideră că la întocmirea deciziei litigioase nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute în decizia agentului constatator, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea sa acționează principiul *in dubio pro reo.*

Față de cele precizate, reține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, potrivit principiului *in dubio pro reo.* În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt, înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art.375 alin.(3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului *in dubio pro reo,* toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex*

propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

Astfel, în măsura în care procesul-verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit, precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar contestatarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului-verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 al Convenției. Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs România) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor. Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va fi interpretat în favoarea celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale.

Cu referire la aceste circumstanțe, menționează că legiuitorul a stabilit expres obligativitatea legală de examinare a circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor, de încadrarea juridică corectă a faptei care este reținută în sarcina contravenientului.

Totodată, în concordanță cu cele expuse, precizează că nu a întocmit în scris, personal, nici o declarație de recunoaștere a săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției contravenientului, or aplicarea semnăturii la pct.9 a fost influențată de agentul constatator și nu este echivalentă cu manifestarea exteriorizată de voință a persoanei care ar trebui să aibă o formă declarație scrisă personal despre recunoașterea săvârșirii contravenției.

La fel, contrar cerințelor impuse de art.443 din Codul Contravențional, agentul constatator nu a consemnat circumstanțelor comiterii presupusei contravenții și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite *(atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante, nu a probat faptul că în acțiunile contestatarului ar fi fost constatate semne ale contravenției cu privire la încălcarea regulilor de oprire și neacordarea de prioritate pietonilor și altor participant la traficul rutier, nu a indicat corect locul săvârşirii presupusei fapte Chişinău (Codru), pe strada Cobzarilor str-la, casa 16/1), nu a stabilit în prezența contestatarului lățimea reală a părții carosabile, nu a fost scrisă o declarație personal despre recunoaşterea săvârşirii contravenției, etc.),* fapt care atrage nulitatea absolută a procesului-verbal menționat.

Așadar, agentul constatator a omis să se conformeze cadrului legal evidențiat mai sus, neglijând astfel încadrarea juridică în decizie a circumstanțelor cauzei, iar în aceste împrejurări se impune declararea nulității deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator.

În susținerea poziției reține că decizia de sancționare este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, însă doar în măsura în care a fost întocmit legal. După cum rezultă din analiza de mai sus, decizia a fost întocmită cu încălcarea dispozițiilor legale, astfel încât prezumția de veridicitate a consemnărilor făcute de către agentul constatator în cuprinsul acestuia referitoare la situația de fapt a fost răsturnată prin însăși neconsemnarea circumstanțelor faptei, ceea ce pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator la constatarea contravenției imputate și subsidiar,

a deciziei de sancționare.

Prin urmare, solicită anularea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, adoptată în temeiul art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Contravenientul Popa Igor fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.27-28, 29-30, 34-35), în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă prin contestația înaintată a solicitat examinarea cauzei în absența sa.

În ședința de judecată de examinare a recursului agentul constatator Grigoraș Cristian, fiind legal citat prin scrisoare recomandată (f.d.23), cât și prin poșta electronică (f.d.31), în ședința de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat motivul neprezentării și nu a solicitat examinarea recursului în absența sa.

Potrivit art.455 alin.(2) și (3) Cod Contravențional, prezența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravențională, la ședința de judecare a cauzei contravenționale este obligatorie. Absența agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citați în conformitate cu legislația, fără motiv întemeiat și fără înștiințarea prealabilă a instanței, nu împiedică judecarea cauzei contravenționale și permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanța de judecată, în conformitate cu art.201 din Codul de procedură penală. Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive întemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.

În subsidiar, instanţa mai precizează că în partea ce ține de citarea participanților, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza Ponomariov împotriva Ucrainei a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

La fel, instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (Diaz Ochoa împotriva Spaniei, 22 iunie 2006, §48, și SC "Raissa M. Shipping" SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, §30) şi respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul care într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (Ovuș împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, §48).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar acestea nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei.

Având în vedere că în ședința de judecată agentul constatator și făptuitorul nu s-au prezentat, deși au fost citați legal, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei contravenționale în lipsa acestora.

Examinând materialele cauzei contravenționale, instanța a ajuns la concluzia de a admite recursul înaintat din următoarele considerente.

Potrivit art.451[3] alin.(1) și (2) Cod Contravențional, deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancțiunii, în instanța de fond conform competenței teritoriale. Decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului

constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităților din care fac parte agenții constatatori.

Alin.(3) al aceluiași articol stabilește că deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri:

a) nu au fost respectate dispozițiile privind competența materială;

b) contravenientul a fost sancționat pentru o faptă care nu este prevăzută de partea specială a cărţii a doua;

c) s-au aplicat sancțiuni în alte limite decât cele prevăzute de partea specială a cărții a doua.

În conformitate cu art.451^4 Cod Contravențional, recursul declarat se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepțiile prevăzute la prezentul capitol. Instanța de recurs poate adopta una din următoarele decizii:

1) să respingă recursul şi să mențină decizia agentului constatator dacă este: a) tardiv; b) inadmisibil; c) nefondat;

2) să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să adopte una dintre următoarele soluții: a) dispunerea achitării persoanei sau încetării procesului contravențional; b) rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărâri, însă fără a înrăutăți situația contravenientului.

Părțile se informează despre locul, data şi ora ședinței de examinare a recursului, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea recursului şi desfășurarea ședinței, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părți.

Conform art.446 lit.c) Cod Contravențional, în cazul constatării unei fapte contravenționale, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă fapta contravențională a fost examinată în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

Potrivit art.451^1 alin.(1) Cod Contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă sânt întrunite cumulativ următoarele condiții:

a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe;

b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, şi recunoaște săvârșirea contravenției;

c) examinarea contravenției şi aplicarea sancțiunii țin de competența agentului constatator;

d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^7.

Instanța de judecată remarcă faptul că potrivit art.451^3 alin.(1) și (2) Cod Contravențional, deciziile privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancțiunii, în instanța de fond conform competenței teritoriale. Decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităților din care fac parte agenții constatatori.

În circumstanțele speței, examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare cu nr.DCA01 639482 din 06.05.2025 și întocmirea actului a avut loc în prezența făptuitorului Popa Igor, recursul a fost depus și înregistrat la INSP la data de 20.05.2025 cu nr.3967, fiind respectat termenul de contestare de 15 zile de la data aplicării sancțiunii, conform prevederilor art.451^3 alin.(1) Cod Contravențional.

Instanța de judecată menționează că potrivit art.381 alin.(2) Cod Contravențional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluționarea cauzei sale în mod echitabil, în termen

rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod, iar în conformitate cu alin.(4), autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Aceste norme statuează obligativitatea de respectare a tuturor drepturilor şi libertăților persoanei învinuite, inclusiv dreptul la apărare. Această garanție rezidă din art.6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale – dreptul a un proces echitabil, precum şi din art.378 alin.(1) Cod Contravențional - în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților şi altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Potrivit art.7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar art.375 alin.(3) al codului stabilește faptul că concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În ședința de judecată s-a constatat că prin decizia agentului constatator cu nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, cet. Popa Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată sancțiunea amenda în mărime de 1,5 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 75 lei.

Instanța de judecată reține că la materialele cauzei contravenționale careva probe care ar demonstra indubitabil vinovăția lui Popa Igor în comiterea faptelor imputate nu au fost prezentate.

Se reţine că potrivit art.425 Cod Contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sânt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Nu pot fi admise ca probe datele care au fost obţinute: a) prin violenţă, ameninţări sau prin alte mijloace de constrângere; b) prin metode ce contravin prevederilor ştiinţifice; c) prin încălcarea esenţială a drepturilor şi libertăţilor constituţionale ale persoanei, inclusiv a dreptului la apărare sau a dreptului la interpret/traducător. Procesului contravenţional se aplică în mod corespunzător

prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod.

Totodată, referitor la ilegalitatea deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare cu nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, invocată de contravenient, urmează de menționat că din conținutul deciziei nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, la rubrica cu nr.9 "recunosc săvârșirea contravenției și accept constatările agentului constatator, fapt pentru ce semnez", este aplicată ograf semnătura lui Popa Igor.

Instanța reține că exemplarul 2 al deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator și de sancționare cu nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, care a fost eliberat contravenientului Popa Igor nu este semnat nici de agentul constatator, nici de contravenientul Popa Igor.

Potrivit art.451² alin.(1) Cod Contravențional, decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include:

a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei;

b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimaţiei sau al unui alt act care stabileşte identitatea acestuia;

c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa, datele din buletinul de identitate al persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice – denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă;

d) fapta contravenţională, locul, timpul şi circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei;

f) aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată;

g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvârșirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului.

În speță, instanța de judecată atestă că agentul constatator a întocmit decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, fără a avea declaraţia cet. Popa Igor despre recunoașterea săvârșirii contravenției, ceea ce contravine prevederilor art.451² alin.(1) lit.g) Cod Contravențional, or, în asemenea caz, agentul constatator urma să întocmească în mod obligatoriu proces-verbal cu privire la contravenție.

În această ordine de idei, instanța determină că decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art.451¹ alin.(1) Cod Contravențional al RM, în care legiuitorul a stipulat expres condițiile care urmează a fi întrunite cumulativ la emiterea deciziei în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

În sensul art.6 alin.(1) CEDO, organul care examinează cauza în fond, trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care s-a sprijinit. Această exigență care contribuie la garantarea

respectării principiului bunei administrări a justiţiei, nu poate fi întotdeauna înţeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat pentru fiecare argument al părţilor. Instanţele naţionale sunt obligate să-şi motiveze deciziile, ceea ce nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat la fiecare argument, dar ca o obligaţie de a se pronunţa asupra problemelor cele mai importante ridicate în speţă (cauza Ruiz Torija şi Hiro Balani împotriva Spaniei, hotărârea din 09 decembrie 1994, sau Grigore Vlasia Vasilescu împotriva României, hotărârea din 06 iunie 2006).

Ținând cont de cele menționate supra, având în vedere că decizia nr.DCA01 639482 din 06.05.2025 a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor art.451^1 și art.451^2 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată consideră necesar să adopte soluția prevăzută de art.451^4 alin.(2) pct.2) lit.a) Cod Contravențional al RM, prin care să se admită recursul declarat, cu anularea deciziei atacate.

În conformitate cu art.art.451^3 alin.(1) și (2), 460-463, Cod Contravențional al RM, instanța de recurs, -

d e c i d e:

Se admite recursul cet. Popa Igor împotriva deciziei de sancționare nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, emise în baza art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM.

Se anulează decizia de sancționare nr.DCA01 639482 din 06.05.2025, prin care cet. Popa Igor a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.238 alin.(1) Cod Contravențional al RM, fiindu-i aplicată o sancțiune contravențională sub formă de amendă în mărime totală de 1,5 unităţi convenţionale, ceea ce constituie 75,0 lei, cu încetarea procesului contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecător **Vasilisa Muntean**